AUGLÝSING

um fullgildingu samnings milli Íslands og Noregs um tvísköttun.

Hinn 30. marz 1966 var undirritaður í Reykjavík samningur milli Íslands og Noregs um að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir.

Hinn 10. júní 1966 var skipzt á fullgildingarskjölum Íslands og Noregs í Osló og gekk samningurinn í gildi þann dag. Við gildistökuna féll úr gildi samningur milli Íslands og Noregs frá 17. september 1955 um gagnkvæma undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugreksturs.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 13. júní 1966.

Emil Jónsson.

Niels P. Sigurðsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR

milli lýðveldisins Íslands og konungsríkisins Noregs um að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir.

FORSETI LÝÐVELDISINS ÍSLANDS OG HANS HÁTIGN KONUNGUR NOREGS,

sem eru ásáttir um að gera með sér samning um að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir, hafa í því skyni skipað sem fulltrúa sína með umboði:

FORSETI LÝÐVELDISINS ÍSLANDS:

Settan utanríkisráðherra dr. Gylfa Þ. Gíslason.

OVERENSKOMST

mellom Republikken Island og Kongeriket Norge til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

PRESIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ISLAND OG HANS MAJESTET KONGEN AV NORGE

som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, har for dette formål oppnevnt som sine respektive befullmektigede:

PRESIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ISLAND:

Fungerende Utenriksminister Gylfi Þ. Gíslason.

HANS HÁTIGN KONUNGUR NOREGS:

Sérlegan ambassador sinn í Reykjavík með umboði Tor Myklebost

sem eftir að hafa skipzt á umboðum, sem reyndust góð og gild, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði:

I. KAFLI.
GILDISSVIÐ SAMNINGSINS.

1. gr.
Aðilar, sem samningurinn tekur til.

Samningur þessi tekur til aðila, sem eru heimilisfastir í öðru hvoru eða báðum aðildarríkjunum.

2. gr.
Skattar, sem samningurinn tekur til.

1. Samningur þessi tekur til skatta af tekjum og eignum, sem eru álagðir vegna hvors aðildarríkisins um sig, opinberra stofnana þess eða sveitarstjórna án tillits til þess, á hvern hátt þeir eru álagðir.

2. Til skatta af tekjum og eignum teljast allir skattar, sem lagðir eru á heildartekjur, heildareignir eða á þætti tekna og eigna, þar með taldir skattar af ágóða af sölu lausafjár eða fasteigna, skattar af heildarlaunagreiðslum fyrirtækja svo og skattar af verðmætisaukningu.

3. Gildandi skattar, sem samningurinn tekur til, eru aðallega þessir:
   a) Að því er Ísland varðar:
      1) tekjuskattur til ríkisins,
      2) eignarskattur til ríkisins,
      3) tekjuútsvar til sveitarfélaga,
      4) eignarútsvar til sveitarfélaga, (hér á eftir nefndir „íslenzkir skattar“).
   b) Að því er Noreg varðar:
      1) tekjuskattur til ríkisins,
      2) skattjöfnunargjald til ríkisins,

HANS MAJESTET KONGEN AV NORGE:

Ambassadør Tor Myklebost

som etter å ha utvekslet sine fullmakter, som er funnet i god og riktig form, er kommet overens om følgende bestemmelser:

KAPITTEL I
OVERENSKOMSTENS ANVENDELSESOMRÅDE

Artikkel 1
Personlig anvendelsesområde.

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en eller i begge de Kontraherende Stater.

Artikkel 2
De skatter overenskomsten gjelder.

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av hver av de Kontraherende Stater eller deres regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.
2. Som skatter av inntekt og formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av det samlede lønnsbeløp utbetalt av bedrifter, så vel som skatter av verdistigning.
3. De bestående skatter som overenskomsten gjelder, er særlig:
   a) for så vidt angår Island:
      1) inntektsskatt til staten;
      2) formuesskatt til staten;
      3) inntektsskatt til kommuner;
      4) formuesskatt til kommuner; (i det følgende kalt „islandske skatter“);
   b) for så vidt angår Norge:
      1) inntektsskatt til staten;
      2) skatteutjevningsavgift til staten;

3) sérskattur til ríkisins vegna aðstoðar við þróunarlönd,
4) gjald til ríkisins af þóknun erlendra listamanna,
5) eignarskattur til ríkisins,
6) tekjuútsvar til sveitarfélaga,
7) eignarútsvar til sveitarfélaga,
8) sjómannaskattur,
(hér á eftir nefndir „norskir skattar").

4. Samningurinn tekur einnig til allra þeirra skatta, sömu eða svipaðrar tegundar, sem síðar verða lagðir á til viðbótar eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Í lok hvers árs skulu bær stjórnvöld í aðildarríkjunum gefa hvor öðru upplýsingar um allar meiriháttar breytingar, sem gerðar hafa verið á skattalögum ríkjanna.

5. Að því er varðar hið íslenzka aðstöðugjald eða sérhvert gjald, sömu eða svipaðrar tegundar, sem síðar kann að verða lagt á til viðbótar eða í staðinn fyrir aðstöðugjaldið, sem samningur þessi tekur ekki til, vísast til sérákvæða í 4. tl. 8. gr. og 2. tl. 24. gr.

3) særskatt til staten for utviklingshjelp;
4) avgift til staten av utenlandske kunstneres honorarer;
5) formuesskatt til staten;
6) inntektsskatt til kommuner;
7) formuesskatt til kommuner;
8) sjømannsskatt;
(i det følgende kalt „norske skatter").

4. Overenskomsten gjelder også alle skatter av samme eller vesentlig lignende art som fremtidig blir utskrevet i tillegg til, eller i stedet for, de gjeldende skatter. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater vil ved utgangen av hvert år gi hverandre underretning om de endringer av betydning som er foretatt i deres skattelover.

5. For så vidt angår den islandske forretningsutgiftsskatt til kommuner (adstødugjald), eller enhver skatt av samme eller vesentlig lignende art som fremtidig blir utskrevet i tillegg til, eller i stedet for, forretningsutgiftsskatten som ikke går inn under denne overenskomst, henvises til særbestemmelsene i artikkel 8, punkt 4, og artikkel 24, punkt 2.

II. KAFLI.
SKILGREINING.

3. gr.
Almenn skilgreining.

1. Í samningi þessum merkja neðangreind hugtök eftirfarandi, nema annað leiði af samhenginu:

a) „Ísland" merkir lýðveldið Ísland, þar með talinn sjávarbotninn og jarðlögin undir honum á hafsvæðum fyrir utan strönd Lýðveldisins Íslands, sem lúta yfirráðum þess, að því er varðar hagnýtingu og rannsóknir á náttúruauðæfum;

b) „Noregur" merkir Konungsríkið Noreg, þar með talinn sjávarbotninn og jarðlögin undir honum á

KAPITTEL II
DEFINISJONER

Artikkel 3
Almindelige definisjoner.

1. Hvis ikke en annen forståelse fremgår av sammenhengen, har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:

a) „Island" betyr Republikken Island, herunder innbefattet havbunnen og undergrunnen i de undersjøiske områder utenfor kysten av Republikken Island som er undergitt islandsk statshøyhet for så vidt angår utnyttelse og utforskning av naturforekomster;

b) „Norge" betyr Kongeriket Norge, herunder innbefattet havbunnen og undergrunnen i de undersjø-

hafsvæðum fyrir utan strönd Konungsríkisins Noregs, sem lúta yfirráðum þess samkvæmt konungsúrskurði frá 31. maí 1963, að því er varðar hagnýtingu og rannsóknir á náttúruauðæfum; undanskilin eru þó Svalbarði, Jan Mayen og norsk landsvæði utan Evrópu;

c) „aðili" merkir mann, félag eða sérhverja stofnun, sem telst skattskyldur aðili í samræmi við skattalög hvors aðildarríkis um sig;

d) „félag" merkir sérhverja stofnun, sem, að því er skatta varðar, telst persóna að lögum í því aðildarríki, þar sem það er heimilisfast;

e) „fyrirtæki í öðru aðildarríkinu" og „fyrirtæki í hinu aðildarríkinu" merkir fyrirtæki, sem rekið er af aðila, heimilisföstum í öðru aðildarríkinu, og fyrirtæki, sem rekið er af aðila, heimilisföstum í hinu aðildarríkinu;

f) „bær stjórnvöld" merkir, að því er Ísland varðar, fjármálaráðherrann eða umboðsmann hans og, að því er Noreg varðar, fjármála- og tollamálaráðherrann eða umboðsmann hans.

2. Við framkvæmd aðildarríkis á ákvæðum samnings þessa skulu, nema annað leiði af samhenginu, öll hugtök, sem ekki eru skilgreind á annan hátt, hafa sömu merkingu og í skattalögum viðkomandi ríkis, að því er varðar skatta þá, sem samningur þessi tekur til.

4. gr.

Heimilisfesti, að því er skattskyldu varðar.

1. „Aðili, heimilisfastur í öðru aðildarríkinu" merkir í samningi þessum aðila, sem að lögum er skattskyldur

iske områder utenfor kysten av Kongeriket Norge som er undergitt norsk statshøyhet i henhold til Kgl. resolusjon av 31. mai 1963 for så vidt angår utnyttelse og utforskning av naturforekomster; Svalbard, Jan Mayen og de norske besittelser utenfor Europa er ikke innbefattet;

c) „person" omfatter en fysisk person, et selskap eller enhver annen innretning som behandles som en skattepliktig enhet i henhold til de gjeldende skattelover i hver av de Kontraherende Stater;

d) „selskap" betyr enhver innretning som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person i den Kontraherende Stat hvor den er bosatt (hjemmehørende);

e) „foretagende i en Kontraherende Stat" og „foretagende i den annen Kontraherende Stat" betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en Kontraherende Stat, og et foretagende som drives av en person bosatt i den annen Kontraherende Stat;

f) „kompetente myndigheter" betyr for så vidt angår Island, finansministeren eller den som har fullmakt fra ham, og for så vidt angår Norge, finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham.

2. Med mindre noe annet fremgår av sammenhengen, skal ethvert uttrykk som ikke er definert på annen måte, ved hver Kontraherende Stats anvendelse av bestemmelsene i denne overenskomst ha den betydning som det har etter skattelovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som går inn under overenskomsten.

Artikkel 4

Skattemessig bopel.

1. I denne overenskomst forstås med uttrykket „person bosatt i en Kontraherende Stat" en person som i hen-

í því ríki vegna heimilisfesti, búsetu, stjórnaraðseturs eða af öðrum svipuðum ástæðum.

2. Þegar maður telst heimilisfastur í báðum aðildarríkjunum skv. 1. tl., skal úrskurða um heimilisfesti eftir neðangreindum reglum:

a) Maður telst heimilisfastur í því aðildarríki, þar sem hann á fast heimili. Eigi hann fast heimili í báðum aðildarríkjunum, telst hann heimilisfastur í því aðildarríki, sem hann er nánar tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna).

b) Ef ekki er unnt að ákvarða, í hvoru aðildarríkinu maður á meiri persónuhagsmuna að gæta, eða ef hann í hvorugu aðildarríkinu á fast heimili, telst hann heimilisfastur í því aðildarríki, þar sem hann dvelst að jafnaði.

c) Ef maður dvelst að jafnaði í báðum aðildarríkjunum eða hann dvelst að jafnaði í hvorugu þeirra, telst hann heimilisfastur í því aðildarríki, þar sem hann á ríkisfang.

d) Ef maður á ríkisfang í báðum eða hvorugu aðildarríkjanna, skulu bær stjórnvöld í aðildarríkjunum leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

3. Þegar aðili, annar en maður, telst eiga heimilisfang í báðum aðildarríkjunum samkvæmt ákvæðum 1. tl., telst hann heimilisfastur í því aðildarríki, þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn hans hefur aðsetur.

5. gr.

Föst atvinnustöð.

1. „Föst atvinnustöð“ merkir í samningi þessum fasta atvinnustofnun, þar sem

hold til lovgivningen i den nevnte stat er undergitt beskatning i denne stat på grunnlag av domisil, bopel, sete for styre eller et hvert annet lignende kriterium.

2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses som bosatt i begge de Kontraherende Stater, skal spørsmålet avgjøres etter følgende regler:

a) Han skal regnes for bosatt i den kontraherende Stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge de Kontraherende Stater, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene).

b) Hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken Kontraherende Stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer fast bolig i noen av de Kontraherende Stater, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har vanlig opphold.

c) Hvis han har vanlig opphold i begge de Kontraherende Stater, eller ikke har vanlig opphold i noen af dem, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har statsborgerrett.

d) Hvis han har statsborgerrett i begge de Kontraherende Stater, eller ikke i noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsen i punkt 1 anses for bosatt (hjemmehørende) i begge de Kontraherende Stater, skal den regnes for bosatt (hjemmehørende) i den Kontraherende Stat hvor setet for den virkelige ledelse er.

Artikkel 5

Fast driftssted.

1. Uttrykket „fast driftssted“ betyr i denne overenskomst en fast forretn-

starfsemi fyrirtækisins fer að nokkru eða öllu leyti fram.

2. „Föst atvinnustöð“ er einkum:
a) staður, þar sem framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur;
b) útibú;
c) skrifstofa;
d) verksmiðja;
e) verkstæði;
f) náma, grjótnáma eða annar staður, þar sem náttúruauðlindir eru nýttar;
g) athafnasvæði til byggingaframkvæmda eða samsetningarvinnu, sem stendur yfir lengur en tólf mánuði.

3. „Föst atvinnustöð“ tekur ekki til:
a) aðstöðu, sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum í eigu fyrirtækisins;
b) vörubirgða í eigu fyrirtækisins, sem eingöngu eru ætlaðar til geymslu, sýningar eða afhendingar;
c) vörubirgða í eigu fyrirtækisins, sem eingöngu eru ætlaðar til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
d) fastrar atvinnustofnunar, sem einungis er notuð í sambandi við vörukaup eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;
e) fastrar atvinnustofnunar, sem einungis er notuð til auglýsingastarfsemi, upplýsingastarfsemi, vísindarannsókna eða svipaðrar starfsemi, sem felur í sér undirbúnings- eða aðstoðarstörf vegna fyrirtækisins.

4. Það skal teljast föst atvinnustöð, þegar aðili í öðru aðildarríkinu hefur með höndum starfsemi fyrir fyrirtæki í hinu aðildarríkinu — undanskilinn er þó óháður umboðsaðili skv. 5. tl. — ef hann hefur fullt umboð til að gera samninga fyrir hönd fyrirtækisins og starfar í fyrrnefnda ríkinu samkvæmt því umboði, svo fram-

ingsinnretning gjennom hvilken foretagendets virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

2. Uttrykket „fast driftssted“ skal særlig omfatte:
a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse,
b) en filial,
c) et kontor,
d) en fabrikk,
e) et verksted,
f) et bergverk, stenbrudd eller et annet sted hvor naturherligheter utnyttes,
g) stedet for et bygningsarbeid eller monteringsarbeid hvis varighet overstiger tolv måneder.

3. Fast driftssted foreligger ikke når:
a) det gjøres bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretagendet;
b) varer som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
c) varer som tilhører foretagendet, holdes i opplag utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
d) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende ved innkjøp av varer eller ved innsamling av opplysninger for foretagendet;
e) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende for reklame, meddelelse av opplysninger, vitenskapelig forskning eller lignende virksomhet som i forhold til foretagendet er av forberedende art eller utgjør en hjelpevirksomhet.

4. En person som i en Kontraherende Stat utøver virksomhet på vegne av et foretagende i den annen Kontraherende Stat — med unntagelse av en uavhengig representant som omhandlet i punkt 5 — skal anses for å være fast driftssted i den førstnevnte stat, hvis han har fullmakt til å avslutte kontrakter på vegne av foretagendet i denne stat og vanlig-

arlega sem starfsemin er ekki einskorðuð við vörukaup fyrir fyrirtækið.

5. Fyrirtæki í öðru aðildarríkinu telst ekki hafa fasta atvinnustöð í hinu aðildarríkinu, þótt það reki þar viðskipti fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs umboðsaðila, svo framarlega sem þessir aðilar koma fram innan takmarka venjulegs atvinnureksturs síns.

6. Þótt félag, sem er heimilisfast í öðru aðildarríkinu, stjórni eða sé stjórnað af félagi, sem er heimilisfast í hinu aðildarríkinu eða rekur viðskipti í síðarnefnda ríkinu (annaðhvort fyrir milligöngu fastrar atvinnustöðvar eða á annan hátt), leiðir það í sjálfu sér ekki til þess, að annað hvort þessara félaga sé föst atvinnustöð hins.

III. KAFLI.
SKÖTTUN TEKNA.

6. gr.
Tekjur af fasteign.

1. Tekjur af fasteign skulu skattlagðar í því aðildarríkinu, þar sem fasteignin er.
2. Orðið „fasteign" skal skýra í samræmi við lög þess aðildarríkis, þar sem fasteignin er. Í öllum tilvikum felur orðið í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki, sem notuð eru í landbúnaði og við skógarhögg, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttarins, afnotarétt af fasteign og rétt til fastrar eða breytilegrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu eða rétt til að hagnýta málmlög, lindir og önnur náttúrugæði. Skip, bátar og flugvélar teljast ekki til fasteigna.
3. Ákvæði 1. tl. gilda um tekjur af

vis utøver denne fullmakt der samt hans virksomhet ikke innskrenker seg til innkjøp av varer for foretagendet.

5. Et foretagende fra en Kontraherende Stat skal ikke anses for å ha fast driftssted i den annen Kontraherende Stat bare av den grunn at det avslutter forretninger i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.
6. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en av de Kontraherende Stater, kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, eller som avslutter forretninger i denne stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører i og for seg ikke at det ene av disse selskaper blir fast driftssted for det annet.

KAPITTEL III
SKATTELEGGING AV INNTEKT

Artikkel 6
Inntekt av fast eiendom.

1. Inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.
2. Uttrykket „fast eiendom" skal tolkes i samsvar med den Kontraherende Stats lovgivning hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i landbruks- og skogbruksbedrifter, rettigheter som er undergitt privatrettens forskrifter om fast gods, bruksrett til fast eiendom og rett til faste eller varierende ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre grunnherligheter. Skip, båter og luftfartøyer anses ikke for fast eiendom.
3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvend-

beinni hagnýtingu, leigu og hvers konar öðrum afnotum fasteignar.

4. Ákvæði 1. og 3. tl. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis og um tekjur af fasteign, sem hagnýtt er við sjálfstæða starfsemi.

7. gr.

Tekjur af atvinnurekstri.

1. Ágóði af atvinnurekstri fyrirtækis í öðru aðildarríkinu er skattskyldur einungis í því ríki, nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í hinu aðildarríkinu frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíkan atvinnurekstur með höndum, má leggja skatt á ágóða fyrirtækisins í síðarnefnda ríkinu, en þó einungis að því marki, sem ágóðinn stafar frá nefndri fastri atvinnustöð.
2. Þegar fyrirtæki í öðru aðildarríkinu hefur með höndum atvinnurekstur í hinu aðildarríkinu frá fastri atvinnustöð þar, skal hvort aðildarríkið um sig ákvarða föstu atvinnustöðinni þann ágóða, sem ætla má, að fallið hefði í hennar hlut, ef hún hefði verið sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki, sem hefði með höndum sams konar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður og kæmi sjálfstætt fram í samskiptum við fyrirtæki það, sem hún er föst atvinnustöð fyrir.
3. Við ákvörðun ágóða fastrar atvinnustöðvar skal leyfa frádrátt á útgjöldum, sem leiða af því, að hún er föst atvinnustöð, þar með talinn kostnaður við framkvæmdastjórn og annar venjulegur stjórnarkostnaður án tillits til, hvort kostnaðurinn er til orðinn í því ríki, þar sem fasta atvinnustöðin er, eða annars staðar.
4. Að því leyti, sem venja hefur verið í öðru hvoru aðildarríkjanna að ákvarða fastri atvinnustöð ágóða á grundvelli skiptingar heildarágóða fyrirtækisins á hina ýmsu hluta þess, skal ákvæðið í 2. tl. ekki útiloka, að

else på inntekt ved direkte bruk, utleie og enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Bestemmelsene i punkt 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom når det tilhører et foretagende og inntekt av fast eiendom når den benyttes ved utøvelsen av fritt yrke.

Artikkel 7

Inntekter av forretningsvirksomhet.

1. Fortjeneste som oppebæres av et foretagende fra en Kontraherende Stat skal bare være skattbar i denne stat, med mindre foretagendet utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagendet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare i den utstrekning fortjenesten kan tilskrives dette faste driftssted.
2. Når et foretagende fra en Kontraherende Stat utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der, skal dette i hver av de Kontraherende Stater tilskrives den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.
3. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er pådratt i anledning av det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpet i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
4. Hvis det har vært vanlig praksis i en Kontraherende Stat å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige deler, skal

það aðildarríki geti ákveðið skattskyldan ágóða í samræmi við þær reglur um skiptingu, sem gilt hafa. Aðferð sú, sem notuð er við skiptinguna, skal samt sem áður vera á þann hátt, að niðurstöður verði í samræmi við þær meginreglur, sem ákveðnar eru samkvæmt þessari grein.

5. Engan ágóða skal telja hjá fastri atvinnustöð, þegar vörukaup fyrir fyrirtækið er eina starfsemi hennar.

6. Við notkun ákvæða framangreindra töluliða skal ágóði, sem talinn er fastri atvinnustöð, ákvarðast eftir sömu reglum frá ári til árs, nema fullnægjandi ástæða sé til annars.

7. Þegar ágóðinn felur í sér tekjur, sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum samnings þessa, skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Siglingar og loftferðir.

1. Ágóði af rekstri skipa eða loftfara á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því aðildarríki, þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.
2. Ef aðsetur raunverulegrar framkvæmdastjórnar útgerðarfyrirtækis er um borð í skipi, skal hún teljast hafa aðsetur í því aðildarríki, þar sem eini eða aðalframkvæmdastjóri fyrirtækisins er heimilisfastur.
3. Ákvæði 1. tl. eiga einnig við, þegar íslenzk eða norsk fyrirtæki, sem hafa með höndum skipaútgerð eða flugrekstur á alþjóðaleiðum, eru aðilar að rekstrarsamvinnu („pools"), hvers eðlis sem hún er.
4. Að því er varðar hið íslenzka aðstöðugjald, sem lagt er á fasta atvinnustöð á Íslandi, sem er í eigu fyrirtækis þeirrar tegundar, sem nefnt er

regelen i punkt 2 ikke være til hinder for at denne Kontraherende Stat kan fastsette den skattbare fortjeneste således. Den fordelingsmetode som anvendes skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de retningslinjer som er fastsatt i nærværende artikkel.

5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dets innkjøp av varer for foretagendet.

6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er fyldestgjørende grunn for noe annet.

7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skipsfart og luftfart.

1. Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart skal bare skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.
2. Hvis setet for den virkelige ledelse for et rederi er ombord i et skip, skal den anses for å ha sitt sete i den Kontraherende Stat hvor den eneste eller viktigste utøver av foretagendet er bosatt.
3. Bestemmelsene i punkt 1 kommer likeledes til anvendelse når islandske eller norske foretagender, som driver internasjonal skipsfarts- eller luftfartsvirksomhet, deltar i „pools" av hvilken som helst art.
4. Med hensyn til den islandske forretningsutgiftsskatt til kommuner (adstødugjald), som pålegges et fast driftssted i Island tilhörende et foretagende som driver slik virksomhet som er nevnt i denne artikkels

í 1. tl., skal veita frádrátt í norskum sköttum samkvæmt ákvæðum 2. tl. 24. gr.

9. gr.

Fyrirtæki í föstum tengslum hvert við annað.

Þegar:

a) fyrirtæki í öðru aðildarríkinu tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn, yfirráðum eða fjármagni fyrirtækis í hinu aðildarríkinu eða

b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn, yfirráðum eða fjármagni fyrirtækis í öðru aðildarríkinu og fyrirtækis í hinu aðildarríkinu,

skulu eftirfarandi ákvæði gilda:

Ef fyrirtækin semja eða ákveða skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta- eða fjármálasviðinu, sem eru frábrugðnir því, sem væri, ef fyrirtækin væru hvort öðru óháð, má allur ágóði, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins, en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, teljast sem ágóði þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því.

10. gr.

Ágóðahlutur.

1. Ágóðahlutur, sem félag, heimilisfast í öðru aðildarríkinu, greiðir aðila, sem heimilisfastur er í hinu aðildarríkinu, skal einungis skattlagður í síðarnefnda ríkinu.

2. Ágóðahlutur, sem félag heimilisfast í öðru aðildarríkinu, greiðir félagi, heimilisföstu í hinu aðildarríkinu, skal vera undanþeginn skattlagningu í síðarnefnda ríkinu, að því leyti sem hann hefði ekki verið skattlagður þar samkvæmt skattalöggjöf þess ríkis, ef bæði félögin hefðu verið heimilisföst þar. Þetta ákvæði gildir þó aðeins að því leyti, sem ágóðahluturinn er ekki frádráttarbær frá þeim heildarnettótekjum félagsins, sem eru

punkt 1, skal det gis fradrag i norske skatter i henhold til bestemmelsene i artikkel 24, punkt 2.

Artikkel 9

Foretagender med fast tilknytning til hverandre.

I tilfelle hvor:

a) et foretagende fra en Kontraherende Stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende fra den annen Kontraherende Stat, eller

b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende fra en Kontraherende Stat og et foretagende fra den annen Kontraherende Stat,

skal følgende gjelde:

Dersom det mellom de to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært anvendt mellom uavhengige foretagender, skal enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av dem, men i kraft av disse vilkår ikke er tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendes fortjeneste.

Artikkel 10

Dividender.

1. Dividender som utbetales av et selskap, hjemmehørende i en Kontraherende Stat til en person som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan bare skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Dividender som utbetales av et selskap, hjemmehørende i en Kontraherende Stat til et selskap, som hører hjemme i den annen Kontraherende Stat skal være unntatt fra beskatning i den sistnevnte stat i den utstrekning dette ville ha vært tilfelle etter skattelovgivningen i denne stat om begge selskaper hadde vært bosatt der. Denne bestemmelse gjelder imidlertid bare i den utstrekning dividendene ikke kommer til fra-

skatt- og útsvarsskyldar í því ríki, þar sem félagið, sem ágóðahlutinn greiðir, er heimilisfast.

3. Orðið „ágóðahlutur" merkir í þessari grein arð af hlutabréfum, námuhlutabréfum, stofnbréfum eða öðrum réttindum, sem ekki eru skuldakröfur, sem veita rétt til hluta af ágóða, svo og arð af öðrum félagsréttindum, sem jafngildir arði af hlutabréfum samkvæmt skattalöggjöf þess ríkis, þar sem félagið, sem ágóðahlutnum úthlutar, er heimilisfast.

4. Ákvæði 1. tl. gilda ekki, þegar viðtakandi ágóðahlutarins er heimilisfastur í öðru aðildarríkinu, en rekur í hinu aðildarríkinu, þar sem félag það, sem ágóðahlutinn greiðir, er heimilisfast, fasta atvinnustöð, sem eignarréttindin, sem ágóðahluturinn er greiddur af, eru raunverulega bundin við. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr.

5. Ef félag, sem er heimilisfast í öðru aðildarríkinu, fær ágóða eða tekjur frá hinu aðildarríkinu, getur síðarnefnda ríkið ekki skattlagt ágóðahluti, sem félagið greiðir aðilum, sem ekki eru heimilisfastir í því ríki, eða lagt skatt á óúthlutaðan hagnað félagsins. Þetta gildir jafnt, þótt greiddur ágóðahlutur eða óúthlutaður hagnaður sé að öllu eða nokkru leyti ágóði eða tekjur, sem hafa runnið frá síðarnefnda ríkinu.

11. gr.

Vextir.

1. Vextir frá öðru aðildarríkinu, sem greiddir eru aðila, heimilisföstum í hinu aðildarríkinu, skulu einungis skattlagðir í síðarnefnda ríkinu.

2. Orðið „vextir" í þessari grein merkir tekjur af ríkisskuldabréfum, öðrum skuldabréfum og skuldaviðurkenningum, án tillits til hvort þau

drag i det utbetalende selskaps samlede nettofortjeneste ved beregningen av inntektsskatter til stat eller kommune i den stat hvor dette selskap er bosatt.

3. I denne artikkel skal med uttrykket „dividender" forstås avkastning av aksjer, bergverksaksjer, stifterandeler eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i gevinst, så vel som avkastning av andre selskapsrettigheter som er likestillet med avkastning av aksjer ved skattelovgivningen i den stat hvor det selskap som foretar utdelingen er hjemmehørende.

4. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder ikke når mottageren av dividenden er bosatt i den ene Kontraherende Stat og i den annen Kontraherende Stat hvor det selskap som utbetaler dividenden er hjemmehørende, har et fast driftssted som selskapsrettighetene som foranlediger utbetalingen av dividendene, effektivt er knyttet til. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

5. Hvor et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat, oppebærer fortjeneste eller inntekt fra den annen Kontraherende Stat, kan den annen stat ikke skattlegge dividender utbetalt av selskapet til personer som ikke er bosatt i denne stat eller pålegge selskapet noen skatt av ikke-utdelt utbytte. Dette gjelder selv om de utbetalte dividender eller det ikke-utdelte utbytte helt eller delvis består av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra den annen stat.

Artikkel 11

Renter.

1. Renter som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan bare skattlegges i den sistnevnte stat.

2. I denne artikkel skal med uttrykket „renter" forstås inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner, gjeldsbrev, uansett om de er sikret

eru tryggð með veði eða fela í sér rétt til hlutdeildar í hagnaði eða ekki, hvers konar skuldakröfum svo og allar aðrar tekjur, sem jafngilda tekjum af lánuðu fé samkvæmt skattalöggjöf þess ríkis, sem tekjurnar koma frá.

3. Ákvæði 1. tl. gilda ekki, þegar viðtakandi vaxtanna er heimilisfastur í öðru aðildarríkinu, en rekur í hinu aðildarríkinu, sem vextirnir koma frá, fasta atvinnustöð, sem skuldakrafan, sem vextina ber, er raunverulega bundin við. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr.

4. Vextir skoðast komnir frá öðru aðildarríkinu, þegar greiðandinn er ríkið sjálft, opinberar stofnanir þess, sveitarstjórnir eða aðili, heimilisfastur í því ríki. Þegar aðili, sem vextina greiðir, án tillits til hvort hann er heimilisfastur í öðru aðildarríkinu eða ekki, rekur fasta atvinnustöð í öðru aðildarríkinu, skulu vextirnir skoðast komnir frá því ríki, ef skuldin hefur myndazt vegna þessarar föstu atvinnustöðvar og hún greiðir vextina.

5. Þegar sérstakt samband milli greiðanda og viðtakanda eða milli beggja þessara aðila og þriðja aðila leiðir til þess, að vaxtafjárhæðin, miðuð við þá skuldakröfu, sem hún er greidd af, er hærri en sú vaxtafjárhæð, sem greiðandi og viðtakandi hefðu samið um, ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á, skal fjárhæðin, sem umfram er, vera skattskyld, í samræmi við skattalög hvors aðildarríkis um sig, en taka skal í því sambandi tillit til annarra ákvæða samnings þessa.

ved pant og om de innebærer rett til andel i gevinst, gjeldsfordringer av enhver art, så vel som all annen inntekt som i henhold til skattelovgivningen i den stat som inntekten skriver seg fra, er likestillet med inntekt av utlånt kapital.

3. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder ikke når mottageren av rentene er bosatt i en Kontraherende Stat og i den annen Kontraherende Stat som rentene skriver seg fra, har et fast driftssted som gjeldsfordringen som foranlediger rentebetalingen er effektivt knyttet til. I dette tilfelle får bestemmelsen i artikkel 7 anvendelse.

4. Renter skal anses for å skrive seg fra en Kontraherende Stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter eller en person som er bosatt i denne stat. Hvis imidlertid den person som betaler rentene, uansett om han er bosatt i en Kontraherende Stat, har et fast driftssted i en Kontraherende Stat, skal rentene anses for å skrive seg fra denne stat, når gjelden er pådratt i anledning av driftsstedet, og dette utreder rentene.

5. Når det betalte rentebeløp — på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann — sett i relasjon til den gjeldsfordring det erlegges for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av betalingene være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater under hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

12. gr.
Þóknanir.

1. Þóknanir frá öðru aðildarríkinu, sem greiddar eru aðila, heimilisföst-

Artikkel 12
Royalties.

1. Royalties som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til

um í hinu aðildarríkinu, skulu einungis skattlagðar í síðarnefnda ríkinu.

2. Orðið „þóknun“ í þessari grein merkir sérhverja greiðslu, sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnotarétt eða rétt til hagnýtingar hvers konar höfundarréttar á bókmennta-, lista- eða vísindasviðinu, þar með taldar kvikmyndir, einkaleyfi, vörumerki, teikningar eða líkön, skipulagsáætlanir, leynilegar samsetningar- eða framleiðsluaðferðir, eða fyrir afnotarétt eða rétt til að hagnýta iðnaðar-, viðskipta- eða vísindabúnað eða fyrir upplýsingar um reynslu og þekkingu á iðnaðar-, viðskipta- eða vísindasviðinu.

3. Ákvæði 1. tl. gilda ekki, þegar viðtakandi þóknunarinnar er heimilisfastur í öðru aðildarríkinu, en rekur í hinu aðildarríkinu, sem þóknunin kemur frá, fasta atvinnustöð, sem réttindin eða eignin, sem þóknunin stafar frá, er raunverulega bundin við. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr.

4. Þóknun skoðast komin frá öðru aðildarríkinu, þegar greiðandinn er ríkið sjálft, opinberar stofnanir þess, sveitarstjórnir eða aðili, heimilisfastur í því ríki. Þegar aðili, sem þóknunina greiðir, án tillits til hvort hann er heimilisfastur í öðru aðildarríkinu eða ekki, rekur fasta atvinnustöð í öðru aðildarríkinu, skal þóknunin skoðast komin frá því ríki, ef samningurinn um þóknunina er bundinn við þessa föstu atvinnustöð og hún greiðir þóknunina.

5. Þegar sérstakt samband milli greiðanda og viðtakanda eða milli beggja þessara aðila og þriðja aðila leiðir til þess, að þóknunin, miðuð við þau afnot, réttindi eða upplýsingar, sem greitt er fyrir, er hærri en sú fjárhæð, sem greiðandi og viðtakandi hefðu samið um, ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir

en person som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan bare skattlegges i den sistnevnte stat.

2. I denne artikkel skal med uttrykket „royalties“ forstås betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av eller retten til å bruke hvilken som helst opphavsrett til verk av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinomatografisk film, patenter, varemerker, tegninger eller modeller, planer, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.

3. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder ikke når mottageren av royaltyen er bosatt i en Kontraherende Stat og i den annen Kontraherende Stat — hvor royaltyen skriver seg fra — har et fast driftssted som den rettighet eller eiendom som foranlediger royaltyen er effektivt knyttet til. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

4. En royalty skal anses for å skrive seg fra en Kontraherende Stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter eller en person som er bosatt i denne stat. Hvis imidlertid den person som betaler royalty, uansett om han er bosatt i en Kontraherende Stat, har et fast driftssted i en Kontraherende Stat, skal royaltyen anses for å skrive seg fra denne Stat når royaltyavtalen er knyttet til det faste driftssted, og dette utreder royaltyen.

5. Når det betalte royalty-beløp på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann — sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde

hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á, skal fjárhæðin, sem umfram er, vera skattskyld í samræmi við skattalög hvors aðildarríkis um sig, en taka skal í því sambandi tillit til annarra ákvæða samnings þessa.

13. gr.

Ágóði af eignum.

1. Ágóða af sölu fasteignar, sem nánar er skilgreind í 2. tl. 6. gr., má skattleggja í því aðildarríki, þar sem fasteignin er.
2. Ágóða af sölu lausafjár, sem er hluti atvinnurekstrareignar, sem er bundin við fasta atvinnustöð, sem fyrirtæki, heimilisfast í öðru aðildarríkinu, rekur í hinu aðildarríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Hið sama gildir um lausafé fastrar stofnunar, sem aðili, heimilisfastur í öðru aðildarríkinu, rekur í hinu aðildarríkinu, í sambandi við sjálfstæða starfsemi hans. Þetta á einnig við um ágóða af sölu fastrar atvinnustöðvar (einnar sér eða ásamt fyrirtækinu í heild) eða fastrar stofnunar. Ágóði af sölu lausafjár þeirrar tegundar, sem nefnt er í 2. tl. 23. gr., er hins vegar einungis skattskyldur í því aðildarríki, þar sem slíkt lausafé er skattskylt samkvæmt nefndri grein.
3. Ágóði af sölu allra fjármuna eða eigna, annarra en þeirra, sem um ræðir í 1. og 2. tl. þessarar greinar, skal einungis vera skattskyldur í því aðildarríki, þar sem seljandinn er heimilisfastur.

14. gr.

Sjálfstæð starfsemi.

1. Tekjur, sem aðili heimilisfastur í öðru aðildarríkinu, hefur af sjálfstæðri starfsemi eða öðru sjálfstæðu starfi svipaðrar tegundar, skulu einungis vera skattskyldar í því ríki,

foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av vederlaget være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater under hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 13

Formuegevinst.

1. Gevinst ved avhendelse av fast eiendom, som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor slik eiendom ligger.
2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende fra en Kontraherende Stat opprettholder i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den annen stat. Det samme gjelder løsøre som hører til en fast innretning som en person bosatt i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat for utøvelse av fritt yrke. Dette gjelder også gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretagendet) eller av fast innretning som nevnt foran. Gevinst ved avhendelse av løsøre av den art som er omhandlet i artikkel 23. punkt 3, skal imidlertid bare være skattbar i den Kontraherende Stat hvor slikt løsøre er skattbart i henhold til den nevnte artikkel.
3. Gevinst ved avhendelse av alle andre eiendeler eller aktiver enn nevnt i nærværende artikkels punkt 1 og 2, kan bare skattlegges i den Kontraherende Stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 14

Fritt yrke.

1. Inntekt som en person bosatt i en Kontraherende Stat, erverver gjennom utøvelsen av et fritt yrke eller ved annen selvstendig virksomhet av lignende karakter, kan bare skatt-

nema hann starfræki að jafnaði í hinu aðildarríkinu fasta stofnun, sem hefur með höndum nefnda starfsemi. Ef hann starfrækir slíka fasta stofnun, má leggja skatt á tekjurnar í hinu aðildarríkinu, en þó einungis þann hluta þeirra, sem rekja má til hinnar föstu stofnunar.

2. Orðin „sjálfstæð starfsemi" merkja einkum starfsemi á sviði vísinda, bókmennta, lista, kennslu- og uppeldismála svo og sjálfstætt starf lækna, lögfræðinga, verkfræðinga, húsameistara, tannlækna og endurskoðenda.

15. gr.

Launað starf.

1. Með þeim undantekningum, sem um ræðir í 16., 18., 19., 20. og 21. gr., skulu starfslaun, vinnulaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem aðili, heimilisfastur í öðru aðildarríkinu, fær fyrir starf sitt, einungis skattlagðar í því ríki, nema starfið sé innt af hendi í hinu aðildarríkinu. Ef starfið er innt af hendi þar, skal greiðslan fyrir það vera skattskyld í síðarnefnda ríkinu.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skulu greiðslur, sem aðili, heimilisfastur í öðru aðildarríkinu, fær fyrir starf, sem hann innir af höndum í hinu aðildarríkinu, einungis vera skattskyldar í fyrrnefnda ríkinu, ef:

   a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri skipti, sem þó fer ekki fram úr 183 dögum alls á viðkomandi skattári, þar með talin eðlileg vinnuhlé, og

   b) greiðslan er innt af höndum af eða fyrir hönd atvinnurekanda, sem ekki er heimilisfastur í hinu ríkinu, og

   c) greiðslan er ekki gjaldfærð fastri atvinnustöð eða fastri stofnun, sem atvinnurekandinn rekur í hinu ríkinu.

legges i denne stat. Bestemmelsene gjelder dog ikke når skattyteren i den annen Kontraherende Stat ordinært råder over en fast innretning som tjener utøvelsen av nevnte virksomhet. Hvis han råder over slik innretning, kan bare den del av inntekten som tilskrives denne, skattlegges i den annen Kontraherende Stat.

2. Uttrykket „fritt yrke" omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskaplig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art — såvel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

Lønnsarbeid.

1. Med forbehold av bestemmelsene i artikkel 16, 18, 19, 20 og 21 skal lønn, gasje og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en Kontraherende Stat, mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat. Hvis arbeidet er utført i den annen Kontraherende Stat, skal dog godtgjørelsen være skattbar i den sistnevnte stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal godtgjørelse som en person bosatt i en Kontraherende Stat, mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen Kontraherende Stat, bare være skattbar i den førstnevnte stat, forutsatt at:

   a) mottageren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som tilsammen ikke overstiger 183 dager — herunder normale arbeidsavbrytelser — i løpet av vedkommende skatteår, og

   b) godtgjørelsen er betalt av eller på vegne av en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og

   c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller en fast innretning som arbeidsgiveren opprettholder i denne stat.

3. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar, má skattleggja greiðslur fyrir störf, unnin um borð í skipi á alþjóðaleiðum, í því aðildarríki, þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur. Ef starfið er innt af höndum á skipi, sem gert er út af sameigendum með persónulegri ótakmarkaðri ábyrgð, má skattleggja greiðslu fyrir slíkt starf í því aðildarríki, þar sem skipið er skráð.

Ákvæði þessa töluliðs skulu einnig gilda um greiðslur til aðila, sem er heimilisfastur í öðru aðildarríkinu, fyrir störf, unnin um borð í fiskveiða-, selveiða- eða hvalveiðaskipi, einnig þótt greiðslur til hans miðist við ákveðinn aflahlut eða ágóðahlut af fiskveiðum, selveiðum eða hvalveiðum.

4. Þegar starfið er innt af höndum að öllu eða nokkru leyti um borð í íslenzku eða norsku flugfari (þar með talin flugför, sem eru í eigu eða eru leigð af Scandinavian Airlines System), má einungis skattleggja greiðslur, sem um er rætt í 1. tl. þessarar greinar, í því aðildarríki, þar sem viðtakandinn telst heimilisfastur samkvæmt ákvæðum 4. gr. samnings þessa.

16. gr.

Stjórnarlaun.

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, þar með taldar greiðslur til hluthafaráðsmanna, sem tekið er við af aðila, heimilisföstum í öðru aðildarríkinu, fyrir störf sem stjórnarmaður eða hluthafaráðsmaður félags, heimilisfasts í hinu aðildarríkinu, skal einungis skattleggja í fyrrnefnda ríkinu.

17. gr.

Listamenn og íþróttamenn.

Þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. má skattleggja aðila, sem koma fram í at-

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel kan godtgjørelse for lønnsarbeid utført ombord i skip i internasjonal fart skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete. Hvis lønnsarbeidet utføres ombord i skip som drives av personlig og solidarisk ansvarlige sameiere, kan godtgjørelse for slikt arbeid skattlegges i den Kontraherende Stat hvor skipet er registrert.

Bestemmelsene i nærværende punkt skal likeledes få anvendelse på godtgjørelse som oppebæres av en person bosatt i en Kontraherende Stat, i anledning av lønnsarbeid utført ombord i et fiske-, selfangst- eller hvalfangstfartøy. Det samme gjelder hvis godtgjørelsen tilfaller ham i form av en viss lott eller part av utbytte av fiske-, selfangst- eller hvalfangstvirksomheten.

4. I tilfelle hvor lønnsarbeidet utføres helt eller for en vesentlig del ombord i et islandsk eller norsk luftfartøy (herunder luftfartøyer som eies eller chartres av Scandinavian Airlines System), kan godtgjørelse som omhandlet i denne artikkels punkt 1 bare skattlegges i den Kontraherende Stat hvor mottageren anses for å være bosatt i henhold til bestemmelsen i artikkel 4 i denne overenskomst.

Artikkel 16

Styregodtgjørelse.

Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag, herunder godtgjørelse til medlem av representantskap, som oppebæres av en person bosatt i en Kontraherende Stat, i egenskap av medlem av styre eller medlem av representantskap i et selskap hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, kan bare skattlegges i den førstnevnte stat.

Artikkel 17

Opptredende kunstnere og idrettsmenn.

Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15 kan inntekt som personer erverver

vinnuskyni til skemmtunar almenningi, svo sem leikara, kvikmyndaleikara og listamenn, sem koma fram í útvarpi eða sjónvarpi, hljóðfæraleikara og atvinnuíþróttamenn, af tekjum, sem þeir hafa af slíkri persónulegri starfsemi í því aðildarríki, þar sem nefnd starfsemi fer fram.

18. gr.

Eftirlaun.

Eftirlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem inntar eru af hendi til aðila, sem er heimilisfastur í öðru aðildarríkinu, vegna fyrri starfa hans, má einungis skattleggja í því ríki.

19. gr.

Opinbert starf.

1. Greiðslur, að undanteknum eftirlaunum (sbr. 18. gr.), sem inntar eru af hendi af öðru aðildarríkinu eða úr sjóðum, sem stofnaðir hafa verið af því, opinberum stofnunum þess eða af sveitarstjórnum, til manns fyrir opinber störf í þágu ríkisins, opinberrar stofnunar þess eða sveitarstjórnar, má skattleggja í því ríki.

2. Ákvæði 15. og 16. gr. gilda um greiðslur fyrir störf, sem innt eru af hendi í sambandi við iðnað eða viðskipti, sem rekin eru af öðru hvoru aðildarríkinu, opinberum stofnunum þess eða sveitarstjórnum.

20. gr.

Námsmenn.

Maður, sem er heimilisfastur í öðru aðildarríkinu, en dvelst um stundarsakir í hinu aðildarríkinu einungis:

a) sem námsmaður við háskóla, æðri skóla eða annan skóla eða
b) sem nemi í viðskipta- eða tæknistörfum eða

ved yrkesmessig opptreden til underholdning for almenheten, så som opptreden av skuespillere, filmskuespillere, kunstnere i kringkasting eller fjernsyn, samt musikere, så vel profesjonelle idrettsmenn, skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den nevnte virksomhet er utøvet.

Artikkel 18

Pensjoner.

Pensjoner og annen lignende godtgjørelse i anledning av tidligere lønnsarbeid, som utbetales til en person som er bosatt i en Kontraherende Stat, kan bare skattlegges i denne stat.

Artikkel 19

Offentlig tjeneste.

1. Godtgjørelse, unntatt pensjoner (som omhandlet i artikkel 18), som utbetales av — eller fra fond opprettet av — en Kontraherende Stat eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, til en fysisk person for tjeneste som er ytet denne stat eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter under utøvelsen av offentlig-rettslige funksjoner, kan skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsene i artiklene 15 og 16 får anvendelse på godtgjørelse for tjenester som ytes i forbindelse med enhver nærings- eller forretningsvirksomhet som utøves av en av de Kontraherende Stater eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20

Studenter M.V.

En fysisk person bosatt i en Kontraherende Stat, som midlertidig oppholder seg i den annen Kontraherende Stat utelukkende

a) som student ved universitet, høyskole eller skole, eller
b) som lærling i forretningsvirksomhet eller teknisk virksomhet, eller

c) sem styrkþegi eða viðtakandi fjárhagsaðstoðar vegna náms eða vísindastarfa frá stofnun, sem hefur trúmála-, mannúðar-, vísinda- eða fræðslustarfsemi á stefnuskrá sinni,

skal ekki skattlagður í síðarnefnda aðildarríkinu af því fé, sem hann móttekur til greiðslu á kostnaði við framfærslu sína, nám eða fræðslu. Hið sama gildir um námsstyrk. Einnig á þetta við um fé, sem honum er greitt fyrir starf, sem innt er af hendi í síðarnefnda ríkinu, að því tilskildu, að starfið sé unnið í sambandi við nám hans eða fræðslu eða sé honum nauðsynlegt til framfærslu. Þetta ákvæði gildir þó ekki í þeim tilvikum, þar sem námið eða fræðslan er veigalítið í samanburði við starf það, sem greiðslan kemur fyrir.

c) som innehaver av stipendium eller annen understøttelse med særlig sikte på studier eller forskning, ytet av en organisasjon med religiøst, veldedig, vitenskaplig eller undervisningsmessig formål,

skal ikke skattlegges i den annen Kontraherende Stat av beløp han mottar til bestridelse av utgiftene ved hans underhold, undervisning eller opplæring. Det samme gjelder stipendium. Dette gjelder også beløp som utgjør godtgjørelse for arbeid utført i den sistnevnte stat, forutsatt at dette arbeid har sammenheng med hans studier eller opplæring eller er nødvendig for hans underhold. Denne regel gjelder dog ikke når studiene eller opplæringen er av underordnet betydning i forhold til utførelsen av det arbeid som er grunnlaget for godtgjørelsen.

21. gr.

Prófessorar, kennarar og vísindamenn.

Maður, sem er heimilisfastur í öðru aðildarríkinu, en dvelst í boði háskóla, æðri skóla eða annarrar æðri mennta- eða rannsóknarstofnunar í hinu aðildarríkinu, þó ekki yfir tvö ár, einungis í því skyni að stunda kennslu- eða vísindastörf við slíka stofnun, skal ekki skattlagður í síðarnefnda ríkinu af launum, er hann fær fyrir nefnd kennslu- eða vísindastörf.

Artikkel 21

Professorer, lærere og forskere.

En fysisk person bosatt i en Kontraherende Stat, som etter innbydelse fra et universitet, en høyskole eller en annen høyere undervisnings- eller forskningsanstalt i den annen Kontraherende Stat, oppholder seg i den sistnevnte stat i et tidsrom som ikke overskrider to år utelukkende for å utøve undervisnings- eller forskningsvirksomhet ved en slik institusjon, skal ikke skattlegges i denne stat av godtgjørelse for undervisning eller forskning.

22. gr.

Tekjur, sem ekki er sérstaklega fjallað um.

Tekjur, aðrar en þær, sem sérstaklega er fjallað um hér að framan, skal einungis skattleggja í því aðildarríki, þar sem viðtakandi þeirra er heimilisfastur.

Artikkel 22

Inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet.

Andre inntekter enn de som er uttrykkelig omhandlet i de foregående artikler i denne overenskomst, kan bare skattlegges i den Kontraherende Stat hvor mottageren er bosatt.

IV. KAFLI.
SKÖTTUN EIGNA.

23. gr.
Eignir.

1. Eign, sem er fasteign samkvæmt skilgreiningu 2. tl. 6. gr., má skattleggja í því ríki, þar sem fasteignin er.

2. Eign í lausafé, sem er hluti atvinnurekstrareignar, sem bundin er við fasta atvinnustöð fyrirtækis, eða lausafé, sem bundið er við fasta stofnun, sem notuð er í sambandi við sjálfstæða starfsemi, má skattleggja í því aðildarríki, þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stofnunin er.
3. Skip og flugför, sem notuð eru á alþjóðaleiðum, svo og lausafé í sambandi við rekstur slíkra skipa og flugfara skal einungis skattleggja í því aðildarríki, þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.
4. Allar aðrar eignir aðila, heimilisfasts í öðru aðildarríkinu, skal einungis skattleggja í því ríki.

KAPITTEL IV
SKATTLEGGING AV FORMUE

Artikkel 23
Formue.

1. Formue som består av fast eiendom, slik som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.
2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted for et foretagende, eller som består av løsøre knyttet til en fast innretning som tjener utøvelsen av et fritt yrke, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor det faste driftssted eller den faste innretning befinner seg.
3. Skip og luftfartøyer i internasjonal fart, samt løsøre knyttet til driften av slike skip og luftfartøyer, kan bare skattlegges i den Kontraherende Stat hvor foretagendets virkelige ledelse har sitt sete.

4. Alle andre deler av formue som tilhører en person bosatt i en Kontraherende Stat, kan bare skattlegges i denne stat.

V. KAFLI.
AÐFERÐ TIL AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN.

24. gr.
Deiliaðferð.

1. Þegar aðili, sem er heimilisfastur í öðru aðildarríkinu, hefur tekjur eða á eignir, sem samkvæmt ákvæðum samnings þessa má skattleggja í hinu aðildarríkinu, skal fyrrnefnda ríkið undanþiggja slíkar tekjur eða eignir skatti, en má við álagningu skatts á aðrar tekjur eða eignir aðilans nota það skattþrep, sem beita skyldi, ef tekjurnar eða eignirnar hefðu ekki notið undanþágu eins og nefnt var.

KAPITTEL V
FREMGANGSMÅTE TIL UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING

Artikkel 24
Fordelingsmetode.

1. Når en person bosatt i en Kontraherende Stat, oppebærer inntekt eller har formue som etter bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i den annen Kontraherende Stat, skal den førstnevnte stat unnta slik inntekt eller formue fra beskatning. Ved beregningen av skatten av den gjenværende inntekt eller formue kan dog den skattesats brukes som ville ha kommet til anvendelse, hvis inntekt eller formue ikke var blitt unntatt.

2. Þegar aðstöðugjald er lagt á aðila, heimilisfastan í Noregi, sem hefur með höndum starfsemi, sem nefnd er í 1. tl. 8. gr., vegna fastrar atvinnustöðvar á Íslandi, skal Noregur veita aðilanum frádrátt á tekjusköttum, sem svarar til þess aðstöðugjalds, sem greitt er á Íslandi.

VI. KAFLI.
SÉRSTÖK ÁKVÆÐI.

25. gr.
Jafnrétti.

1. Ríkisborgarar annars aðildarríkisins skulu í hinu aðildarríkinu ekki vera háðir annarri eða þyngri skattlagningu eða öðrum skyldum í því sambandi en ríkisborgarar þess ríkis eru eða gætu orðið við sömu aðstæður.

2. Orðið „ríkisborgarar“ merkir:
   a) alla menn, sem eiga ríkisfang í öðru aðildarríkinu;

   b) allar persónur að lögum, sameignarfélög (ansvarlige selskaper) og samlög, sem stofnuð eru í samræmi við gildandi lög í öðru aðildarríkinu.
3. Ríkisfangslausir menn í aðildarríki skulu ekki vera háðir annarri eða þyngri skattlagningu eða öðrum skyldum í því sambandi en ríkisborgarar þess ríkis eru eða gætu orðið við sömu aðstæður.

4. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar, sem fyrirtæki í öðru aðildarríkinu rekur í hinu aðildarríkinu, skal ekki vera óhagstæðari í því ríki en skattlagning á fyrirtæki þar, sem hafa sams konar starfsemi með höndum.

   Þetta ákvæði skal ekki skýra þannig, að það skyldi aðildarríki til að veita aðilum, heimilisföstum í hinu

2. Når en person bosatt i Norge, som utøver slik virksomhet som er omhandlet i artikkel 8, punkt 1, blir pålagt den islandske forretningsutgiftsskatt til kommuner (adstødugjald) vedrørende et fast driftssted i Island, skal Norge innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatter et beløp som tilsvarer den skatt som er betalt i Island.

KAPITTEL VI
SÆRLIGE BESTEMMELSER

Artikkel 25
Non-diskriminering.

1. Statsborgere i en Kontraherende Stat skal ikke i den annen Kontraherende Stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mere tyngende enn den som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under samme forhold.
2. Uttrykket „statsborgere“ betyr:
   a) alle fysiske personer som har statsborgerrett i en Kontraherende Stat;
   b) alle juridiske personer, ansvarlige selskaper (sameignarfélög) og sammenslutninger som er opprettet etter gjeldende lovgivning i en Kontraherende Stat.
3. Statsløse skal ikke i en Kontraherende Stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mere tyngende enn den som er eller måtte bli pålagt borgerne i vedkommende stat under samme forhold.
4. Beskatningen av faste driftssteder som et foretagende fra en Kontraherende Stat opprettholder i den annen Kontraherende Stat, skal ikke i denne stat være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender som utøver samme virksomhet i denne stat.

   Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en Kontraherende Stat til å innrømme personer

aðildarríkinu, fjölskyldufrádrátt, undanþágur og skattalækkun af einkaástæðum eða vegna fjölskylduframfærslu á sama hátt og aðilum, sem eru heimilisfastir í því ríki.

5. Þótt fjármagn fyrirtækja í öðru aðildarríkinu sé að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða stjórnað af einum eða fleiri aðilum, sem eru heimilisfastir í hinu aðildarríkinu, skulu þau í fyrrnefnda aðildarríkinu ekki vera háð annarri eða þyngri skattlagningu eða öðrum skyldum í því sambandi en fyrirtæki svipaðrar tegundar í því ríki eru eða gætu orðið.

6. Ákvæði þessarar greinar skal ekki skýra þannig, að Noregi beri skylda til að veita íslenzkum ríkisborgurum sérstaka skattívilnun, sem veitt er norskum ríkisborgurum og mönnum með norskan fæðingarrétt skv. 22. gr. norsku skattalaganna fyrir sveitir og 17. gr. norsku skattalaganna fyrir bæi.
7. Orðið „skattlagning" í þessari grein merkir hvers konar skatta, hverju nafni sem þeir nefnast.

26. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags.

1. Þegar aðili, heimilisfastur í öðru aðildarríkinu, telur, að ráðstafanir, sem gerðar eru af öðru eða báðum aðildarríkjunum, leiði til eða muni leiða til skattlagningar, að því er hann varðar, sem ekki er í samræmi við ákvæði samnings þessa, getur hann vísað málinu til bærs stjórnvalds þess aðildarríkis, þar sem hann er heimilisfastur, án tillits til þess kæruréttar, sem kann að vera heimilaður í löggjöf ríkjanna.

2. Ef hið bæra stjórnvald telur, að mótmælin séu á rökum reist, en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðeigandi

som er bosatt i den annen Kontraherende Stat slike personlige skattefradrag, fritagelser og nedsettelser som den på grunn av personlige forhold eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.
5. Foretagender fra en Kontraherende Stat hvis kapital helt eller delvis, direkte eller indirekte, tilhører eller kontrolleres av en eller flere personer som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, skal i den førstnevnte stat ikke i sammenheng med dette være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som er annerledes eller mere tyngende enn den som lignende foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.
6. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke tolkes slik at den forplikter Norge til å innrømme Islands statsborgere den særskilte skattelettelse som tilstås norske statsborgere og personer med norsk innfødsrett i henhold til den norske skattelov for landet § 22 og den norske skattelov for byene § 17.
7. Uttrykket „beskatning" betyr i denne artikkel skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 26

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler.

1. Når en person bosatt i en Kontraherende Stat, mener at tiltak som er truffet av en eller begge Kontraherende Stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst, kan han innbringe saken for den kompetente myndighet i den Kontraherende Stat hvor han er bosatt. Dette kan gjøres uansett den klagerett som måtte være hjemlet i de nevnte staters nasjonale lovgivninger.
2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv har anledning til å

hátt, skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu aðildarríkinu í því skyni að komast hjá skattlagningu, sem ekki er í samræmi við ákvæði samnings þessa.

3. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi leitast við að leysa sérhvern vanda eða vafaatriði varðandi skýringu eða beitingu ákvæða samningsins. Þau geta einnig ráðgazt sín í milli í því skyni að komast hjá tvísköttun í tilvikum, sem ekki er fjallað um í samningnum.

4. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta haft beint samband sín á milli í því skyni að gera samkomulag í samræmi við það, sem um er rætt í þessari grein. Þegar æskilegt virðist, að fram fari munnlegar umræður, til þess að samkomulag náist, geta slíkar umræður farið fram í nefnd, sem skipuð er fulltrúum bærra stjórnvalda beggja aðildarríkjanna.

27. gr.
Skipti á upplýsingum.

1. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu skiptast á þeim upplýsingum, sem nauðsynlegar eru vegna framkvæmdar samnings þessa, svo og upplýsingum um löggjöf aðildarríkjanna varðandi skatta, sem ákvæði samnings þessa ná til, að því leyti sem viðkomandi skattlagning er í samræmi við samninginn. Allar upplýsingar, sem þannig er á skipzt, skal fara með sem trúnaðarmál og ekki gera öðrum kunnar en þeim aðilum eða stjórnvöldum, sem hafa með höndum ákvörðun og innheimtu þeirra skatta, sem samningur þessi fjallar um.
2. Ákvæði 1. tl. skal í engu tilviki skýra þannig, að þau leggi á annað hvort aðildarríkjanna skyldu til:

treffe en tilfredsstillende avgjørelse, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen Kontraherende Stat, med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst.

3. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelse av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å fjerne dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke er omhandlet i overenskomsten.
4. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å treffe avtale som omhandlet i denne artikkel. Er det for å komme til enighet tilrådelig å ha en muntlig meningsutveksling, kan denne finne sted ved en kommisjon bestående av representanter for de kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater.

Artikkel 27
Utveksling av opplysninger.

1. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal utveksle opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre denne overenskomst og den interne lovgivning i de Kontraherende Stater om skatter som går inn under overenskomsten, i den utstrekning beskatningen samsvarer med overenskomsten. Alle opplysninger som utveksles på denne måte skal behandles som hemmelige og skal ikke åpenbares for andre personer eller myndigheter enn dem som har til oppgave å fastsette og inndrive de skatter som overenskomsten gjelder.
2. Bestemmelsene i punkt 1 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en av de Kontraherende Stater forpliktelse til:

a) að framkvæma stjórnarráðstafanir, sem eru gagnstæðar löggjöf eða stjórnvenju þess sjálfs eða hins aðildarríkisins,

b) að láta í té upplýsingar, sem ekki er unnt að afla samkvæmt löggjöf eða eðlilegri stjórnvenju þess sjálfs eða hins aðildarríkisins,

c) að láta í té upplýsingar, sem mundu ljóstra upp leyndarmálum eða framleiðsluaðferðum á sviði atvinnumála, viðskipta, iðnaðar, verzlunar eða annarrar starfsemi, svo og upplýsingar, sem gagnstætt er almenningshagsmunum (ordre public) að gefa.

28. gr.

Landfræðileg rýmkun.

Rýmka má gildissvið samnings þessa, annaðhvort í heild eða með nauðsynlegum breytingum, þannig að hann nái til sérhvers þess norsks landsvæðis, sem beinum orðum er undanþegið gildissviði hans og leggur á skatta svipaða þeim, sem samningurinn tekur til. Allar slíkar rýmkanir skulu gilda frá þeim degi og með þeim breytingum og skilyrðum, þar með talin uppsagnarákvæði, sem sérstaklega yrði tekið fram og samið um milli aðildarríkjanna með erindaskiptum eftir diplómatískum leiðum.

29. gr.

Opinberir starfsmenn við sendiráð og ræðismannsskrifstofur.

Ákvæði samnings þessa skulu ekki hafa áhrif á skattívilnanir, sem opinberir starfsmenn við sendiráð eða ræðismannsskrifstofur njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða í samræmi við ákvæði í sérstökum samningum.

Að svo miklu leyti, sem tekjur eða eignir eru ekki skattlagðar í dvalarlandinu vegna skattívilnana, sem opinberir starfsmenn við sendiráð eða ræðismannsskrifstofur njóta samkvæmt almennum

a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen Kontraherende Stats lovgivning eller administrative praksis;

b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen Kontraherende Stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;

c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller fremstillingsmetoder eller gi informasjoner hvis åbenbaring ville stride mot almene interesser (ordre public).

Artikkel 28

Territorial utvidelse.

Denne overenskomst kan utvides, enten i sin helhet eller med nødvendige endringer, til å omfatte enhver del av Norges territorium som uttrykkelig er blitt utelukket fra overenskomstens anvendelsesområde og som pålegger skatter av vesentlig likeartet karakter som dem som overenskomsten får anvendelse på. Enhver slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være underkastet slike endringer og vilkår, herunder bestemmelser om opphør, som måtte bli nevnt særskilt og avtalt mellom de Kontraherende Stater ved noter som blir å utveksle på diplomatisk vei.

Artikkel 29

Diplomatiske og konsulære tjenestemenn.

Det som er fastsatt i denne overenskomst skal ikke berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

For så vidt inntekt og formue ikke er undergitt beskatning i mottagerstaten på grunn av skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folke-

þjóðréttarreglum eða í samræmi við ákvæði í sérstökum alþjóðasamningum, skal heimaríkið hafa rétt til skattlagningar þrátt fyrir ákvæði samnings þessa.

30. gr.

Aðstoð við innheimtu skatta.

Hvort og að hve miklu leyti aðildarríkin skuli veita hvort öðru aðstoð og hjálp við innheimtu skatta þeirra, sem ákvæði samnings þessa taka til, má ákveða síðar, þegar tímabært er, með erindaskiptum milli aðildarríkjanna.

rettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige traktater, skal beskatningsretten være forbeholdt senderstaten, uansett bestemmelsene i denne overenskomst.

Artikkel 30

Bistand ved inndrivelse av skatter.

Hvorvidt og i hvilken utstrekning de Kontraherende Stater skal påta seg å yte hverandre bistand og støtte ved inndrivelsen av skatter som går inn under den nåværende overenskomst, kan avtales mellom de Kontraherende Stater ved en fremtidig noteutveksling når dette lar seg gjennomføre.

VII. KAFLI.
LOKAÁKVÆÐI.

31. gr.

Gildistaka.

1. Samning þennan skal fullgilda, og skipzt skal á fullgildingarskjölum í Osló, svo fljótt sem kostur er.
2. Samningurinn skal koma til framkvæmda, þegar skipzt hefur verið á fullgildingarskjölum og gilda um:

   1) tekjuskatta af tekjum, sem aflað er á almanaksárinu 1965 eða á sérhverju reikningstímabili, sem lýkur á því almanaksári;

   2) eignarskatta af eignum við lok almanaksársins 1965 eða á síðasta degi sérhvers reikningstímabils, sem lýkur á því almanaksári.
3. Við gildistöku samnings þessa fellur úr gildi samningur milli Íslands og Noregs frá 17. september 1955 um gagnkvæma undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugrekstrs. Þó skulu ákvæði síðarnefnda samningsins gilda fyrir skattárin á undan gildistöku samnings þessa.

KAPITTEL VII
SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 31

Ikrafttredelse.

1. Denne overenskomst skal ratifiseres, og ratifikasjonsdokumentene skal utveksles i Oslo så snart som mulig.
2. Overenskomsten skal tre i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene og ha sin virkning med hensyn til:

   1) Inntektsskatter, for inntekt som er oppebåret i løpet av kalenderåret 1965 eller noen regnskapsperiode sem er avsluttet i dette kalenderår,

   2) formuesskatter, for formue ved utgangen av kalenderåret 1965 eller den siste dag i noen regnskapsperiode avsluttet i dette kalenderår.
3. Ved denne overenskomsts ikrafttredelse opphører overenskomst inngått 17. september 1955 mellom Norge og Island om gjensidig fritagelse for beskatning av skipsfart og luftfart. Det forutsettes imidlertid at den sistnevnte overenskomst skal få anvendelse på skatteår forut for nærværende overenskomsts ikrafttredelse.

32. gr.

Uppsögn.

Samningur þessi skal gilda, þar til honum verður sagt upp af öðru hvoru aðildarríkinu. Hvort aðildarríkjanna um sig má segja upp samningnum með tilkynningu eftir diplómatískum leiðum eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok hvers almanaksárs eftir árið 1970. Skal samningurinn þá falla úr gildi, að því er varðar:

1) tekjuskatta af tekjum, sem aflað er á skattárum (inntektsår) eða reikningstímabilum, sem hefjast 1. janúar eða síðar á almanaksárinu, næsta á eftir því ári, sem uppsögn er send;

2) eignarskatta, sem gjaldkræfir eru 1. janúar eða síðar á almanaksárinu, næsta á eftir því ári, sem uppsögn er send.

Þessu til staðfestingar hafa fulltrúar beggja ríkjanna undirritað samninginn og sett við innsigli sín.

Gjört í Reykjavík hinn 30. marz 1966 í tveim eintökum á íslenzku og norsku, og skulu báðir textar vera jafngildir.

Fyrir hönd Lýðveldisins Íslands:

Gylfi Þ. Gíslason.

Fyrir hönd Konungsríkisins Noregs:

Tor Myklebost.

Bókun.

Við undirritun samnings þess, sem í dag hefur verið gerður milli Lýðveldisins Íslands og Konungsríkisins Noregs um að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir, hafa undirritaðir fulltrúar með umboði ritað nöfn sín undir eftirfarandi bókun, sem er óskiptur hluti samningsins:

Íhuguð hafa verið ákvæði 1. tl. 8. gr., síðasta málsliðar 2. tl. 13. gr. og 3. tl.

Artikkel 32

Opphør.

Denne overenskomst skal forbli i kraft inntil den blir oppsagt av en av de Kontraherende Stater. Hver av de Kontraherende Stater kan oppsi overenskomsten på diplomatisk vei ved å gi varsel om opphør minst seks måneder før utløpet av et kalenderår etter året 1970. I så fall skal overenskomsten opphøre å ha virkning med hensyn til:

1) inntektsskatter, for inntekt vedrørende inntektsår (islandsk skattár) eller regnskapsperioder som begynner 1. januar eller senere i kalenderåret etter det år da varsel om opphør er gitt;

2) formuesskatter, for skatt som forfaller til betaling på eller etter den første dag i januar i kalenderåret etter det år da varsel om opphør er gitt.

Til bekreftelse av foranstående har de to staters befullmektigede undertegnet overenskomsten og forsynt den med sine segl.

Utferdiget i Reykjavik, den 30. mars 1966 i to eksemplarer på det norske og det islandske sprog, slik at begge tekster har lik gyldighet.

For Republikken Island:

Gylfi Þ. Gíslason.

For Kongeriket Norge:

Tor Myklebost.

Protokoll.

Ved undertegningen av den i dag mellom Republikken Island og Kongeriket Norge inngåtte overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, har de undertegnede befullmektigede undertegnet følgende protokoll som utgjør en integrerende del av overenskomsten:

Man har overveiet bestemmelsene i artikkel 8, punkt 1, artikkel 13, punkt 2,

23. gr., sem kveða á um, að grundvöllur fyrir heimild til skattlagningar sé á þeim stað, þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur. Þegar slíkt fyrirtæki er rekið af sameigendum með persónulegri ótakmarkaðri ábyrgð, telst það að jafnaði skattskylt félag í samræmi við íslenzk lög. Samkvæmt norskum lögum er hins vegar hver sameigenda um sig skattlagður. Af þessum sökum hefur reynzt erfitt að komast að samkomulagi um ákvæði, sem leysi þetta. Það er því gert ráð fyrir, að einstök mál, er upp kunna að rísa um þetta efni, verði tekin til meðferðar af bærum stjórnvöldum í aðildarríkjunum samkvæmt ákvæðum 26. gr.

siste setning og artikkel 23, punkt 3, hvor kriteriet for beskatningsretten er det sted hvor setet for foretagendets virkelige ledelse ligger. I tilfelle hvor et slikt foretagende drives av fullt personlig og solidarisk ansvarlige sameiere, anses dette i henhold til islandsk lovgivning normalt for å være en skattepliktig innretning. Derimot skattlegges hver sameier for seg i henhold til norsk lovgivning. Av denne grunn har det vist seg vanskelig å oppnå enighet om bestemmelser som regulerer dette. Det forutsettes derfor at enkeltsaker om slike spørsmål som måtte oppstå i fremtiden, skal behandles av de kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater i henhold til bestemmelsene i artikkel 26.

Fyrir hönd Lýðveldisins Íslands:
Gylfi Þ. Gíslason.

Fyrir hönd Konungsríkisins Noregs:
Tor Myklebost.

For Republikken Island:
Gylfi Þ. Gíslason.

For Kongeriket Norge:
Tor Myklebost.

Nr. 8. 20. júní 1966.

AUGLÝSING

um gildistöku Norðurlandasamnings um gegnumflutning manna, sem vísað hefur verið úr landi.

Hinn 21. apríl 1966 gekk í gildi samningurinn milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar frá 3. desember 1965 um gegnumflutning manna, sem vísað hefur verið úr landi.

Samningurinn var birtur sem fylgiskjal með auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 21/1965.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 20. júní 1966.

Emil Jónsson.

Agnar Kl. Jónsson.